

עין משפט
גו מצוה

קא:

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

מסורת הש"ס

א נתיב פ"ח מהל' שנת
ה'תשס"א פסג לאין סה
טו"ש פ"ח ס"ג ט"ז ס"ד
פ:

רבינו חננאל

דבר ר' מאיר. אמר
לו פסחה בשוק יש
בה לחוק ולהשימו' לר'.
ר' מאיר סבר חוקקין
להשלים ורבנן סברי אין
חוקקין להשלים ובמקום
פסחה וזהו אמר ר' ב
כ"ב כו א"י ש"י
מהו סתמי' הלה כו.
מתני' נגז' שיש בראשי
גלוסטרא רבי אלעזר
אמר, ורבי יוסי מתיר.
בגז' הניטל באיגוד א"ר
פירש הניטל באיגוד א"ר
קשור בלתייהו' כדבר
שיביל להעמידו דברי
הכל פותר. כי פליגי

מביא מפתח ומניח באיסקופה. פירש בקונטרס דמהא מדקדק
דהדר ביה ר' מאיר משערי גינה ולא גזר לעומד ברשות
הרבים שלא יטולנו כרמלית דהא איסקופה כרמלית היא כדלמירין
לקמן ואין נראה לר"י דמכאן אין להוכיח דלכא לאוקמה למחר פותח
ונועל כגון שעומד על האיסקופה וכן
נריך לפרש דאי נרשות הרבים קאי
מאי וכן דמשמע דומיא דההוא
דשערי גינה ונראה לר"י כמו שהגיה
בקונטרס נפירושו דמסיפא מוכח
דהדר בה רבי מאיר משערי גינה
דקתני למעלה מ"י מניחו בנמעול
ולמחר פותח ונועל דכי קאי נמי על
האיסקופה הוה ליה כמכרמלית לרשות
היחיד דע"כ איסקופה כרמלית היא
דלוי מקום פטור אמאי נריך לניח
המפתח בנמעול ייחודו באיסקופה:
מדקאמר וכן חנויות ככ"ה

אלא אם כן עשו וכו'. אסיפא קאי דהשתא כי קאי בגינה קאי
ברשות היחיד ועולה עד לרקיע: שערי גינה. סתם מנעוליהן גבוהין
עשרה ורמזין ארבעה ורשות היחיד הן: יום שער. בית קטן ופתח
הגינה פתוח נו. ונשערי הגינה הסמוכין לרשות הרבים עסקין
מדקתני סיפא וכן חנויות הפתוחות
לרשות הרבים: פותח ונועל (ה) פנינים.

אלא אם כן עשה מחיצה גבוהה עשרה
טפחים דברי רבי מאיר אמרו לו מעשה בשוק
של פטמים שהיה בירושלים שהיו גועלין
ומניחין את המפתח בחלון שעל גבי הפתח
רבי יוסי אומר שוק של צמרים היה: תנו רבנן
פתחי שערי גינה בזמן שיש ליהן בית שער
מבפנים פותח ונועל מבפנים מבחוץ פותח
ונועל מבחוץ מכאן ומכאן פותח ונועל כאן
וכאן אין ליה לא לכאן ולא לכאן אסורין
כאן וכאן וכן חנויות הפתוחות לרה"ר בזמן
שהמנעול למטה מעשרה מביא מפתח
מערב שבת ומניחו באיסקופה למחר פותח
ונועל ומחזירו לאיסקופה ובזמן שהמנעול
למעלה ממעשרה מביא מפתח מערב שבת
ומניחו בנמעול למחר פותח ונועל ומחזירו
למקומו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אף
בזמן שהמנעול למעלה ממעשרה מביא
מפתח מערב שבת ומניחו באיסקופה
למחר פותח ונועל ומחזירו למקומו או
בחלון שעל גבי הפתח אם יש בחלון ארבעה
על ארבעה אסור מפני שהוא כמוציא
מרשות לרשות מדקאמר וכן חנויות מבכלל
דבאיסקופה כרמלית עסקין היא מנעול
היכי דמי אי דלית ביה ארבעה מקום פטור
הוא ואי אית ביה ארבעה בהא לימא רבנן
אף בזמן שהמנעול למעלה מ"י מביא מפתח
מע"ש ומניחו באיסקופה למחר פותח ונועל
בו ומחזירו לאיסקופה או לחלון שעל גבי
הפתח והוא קא מטלטל מכרמלית לרה"ר
אמר אביי לעולם דאין בו ארבעה ויש בו
לחוק ולהשימו' לר' ובהא פליגי ר' דר"מ
סבר חוקקין להשלים ורבנן סברי אין חוקקין
להשלים אמר רב כ"ב כו א"י ש"י מ"מ
מתנייתא תלת ש"מ חוקקין להשלים וש"מ
הדר ביה ר"מ משערי גינה ושמעת מינה
מדרבנן איתא לדרב דימי ר' דכי אתא רב
דימי א"ר יוחנן מקום שאין בו ארבעה על
ארבעה מותר לבני רשות הרבים ולבני
רשות היחיד לכתף עליו ולכבד שלא
יחליפו: מתני' נגז' שיש בראשו
גלוסטרא רבי אלעזר אומר ורבי יוסי מתיר

הנהרות הב"ח

(ב) ש"י ד"ה פותח ונועל
מבפנים וכו' כשהוא
מבחוץ הסיד: (ג) ר"ה
למחר פותח ונועל וכו' עומד
ברשות הרבים ומטלטל
מ"ל וניכח ועל האיסקופה
(ד) ר"ה וישנו
כמעול וכו' למעול קא
מסיק: (ו) ד"ה ויש
מדרבנן למחר אם יש
בחלון ארבעה: (ז) ויש
ד"ה כי פליגי וכו' אי נמי
פסיקא להו כ"ר יהודה:

לעזי רש"י

שרדור"א [שרדור"א].
מנעול קבילי"א
[קביל"א]. יחד [לפניהו]
הדלת.

מוסף רש"י

חוקקין להשלים. דבר
שאין בו שיעור ר"ס שס
שבו יזכר לחוק ובהשלים
לכשיעור אמרין כמאן.
דחוקין דמי שבת ז'
מקום שאין בו ר' על
ד' טפחים רוחב ועומד
בין הר"י להי"ר ויש לו
היכר כגון גבוה מן הארץ
ג' וז"ל היה רוחב ד' היה
נרקח רשות למגורו והו'
כרמלית ואסור לטול ולכאן.
אבל עכשו נקרא מקום
פטור ומותר לטול ולכאן
למקף עליו משא שלכן
רש"י נו: האילן והכא
מקום משכן האילן רשות
כאנשי נפשיה הוא נטעל
להלך ולהכא: רש"י ז'
ובלבד שלא יחליפו.
דלת למגור דקא מפעיל
הרבים לרשות
היחיד ולמי למשיב האלה
כשנת: וישו ורבנן היה
דלילי חיובא ליכא דנעיקן
עקיפה מרשות זו והנה
לרשות זו. והכא עקיפה
מרה"ר ומרה"ר והנה
למקום פטור ועקיפה
ממקום פטור והנה
לרה"ר מגורה ורש"י ז'.

ומניחו על האיסקופה. לקמיה
מפרש דמהכא שמעין דהדר ביה ר'
מאיר משערי גינה ולא גזר בעומד
ברשות הרבים שלא יטולנו כרמלית
דהא איסקופה כרמלית היא דרמנה
ד' ואינה גבוהה ו' ושנוטל מפתח
משס והוא עומד ברשות הרבים
ומוליכו דרך ארץ האיסקופה למנעול
שעל גבוי למטה מעשרה קא מטלטל
מכרמלית לכרמלית ולא גזר רבי
מאיר שמא יביאנו אלנו מוך גועי
האיסקופה: למחר פותח ונועל
וכו'. (ט) ועל האיסקופה הוא עומד
ומטלטל מפתח מאיסקופה למנעול
על דרך ארץ האיסקופה לדין
לאיסקופה: מניחו בנמעול. אבל לא
באיסקופה דכי ממטי ליה מאיסקופה
למנעול (ו) הא מסיק מכרמלית
לרשות היחיד: למקומו. למנעול על
גבוי כגון מנעולין הללו של עז'
שעשין ענייני נפתחיהן וראשיהן
רמזין ונלע"ז שרדור"א: ומקמי
אומרים וכו'. לקמן מפרש טעמא
דלא משוו ליה להאי מנעול רשות
היחיד: למקומו. לאיסקופה או
לחלון שאין בו ארבעה דלף על גב
דגובה עשרה מקום פטור נעלמא
הוא: שמוציא מרשות לרשות.
מאיסקופה שהוא כרמלית לחלון שהוא
רשות היחיד ואף על גב דהניחו
מחילה בנמעול שהוא מקום פטור
לרבנן ונטל אלל כל הרשויות כרז
דימי קיימא לן דלמחר כפ"ק (ז). ונלנד
שלא יחליפו: מקום פטור הוא.
וכי הוי למעלה מעשרה היכי משוי
ליה רבי מאיר רשות היחיד ואסר:
חוקקין להשלים. רואין אותו כאילו

יש בו לחוק. בחוק הדלת אלל ראש המנעול געזבו של דלת ולהשלים ראש המנעול לרבעה:
חוקקין להשלים. הלכך מקום פטור נעלמא הוא: הדר ביה רבי מאיר משערי גינה. מדקא שרי לעמוד
ליטול מפתח מאיסקופה כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול שלמטה מעשרה ולא גזר שמא יביאנו אלנו לרשות הרבים וש"מ סיפא
נמי מדקא שרי לעמוד) על האיסקופה כרמלית וליטול מפתח ממנעול למעלה מעשרה באיסקופה כרמלית ולהוליכו דרך ארץ למנעול
ולא גזר שמא יביאנו אלנו לאיסקופה שהיא כרמלית: וש"מ מדרבנן. (י) דלמרי אס' יש ארבעה על ארבעה אסור לטול מפתח
מאיסקופה ולנעול בנמעול שהוא מקום פטור וליטול משס ולהניחו בחלון שהוא רשות היחיד משום דקא מחליף מאיסקופה כרמלית
לחלון שהוא רשות היחיד על ידי הגחת מקום פטור: איסא לרזכ דימי. דלמחר ונלנד שלא יחליפו: מתני' נגז' קבילי"א
שחזקין אותו בחזר כבאיסקופה לנעול הדלת: שיש בראשו גלוסטרא. שראשו עבה ורחוי לכוונא לכמוס ולשחק בו פלפלקין
ואפילו היי דמורת כלי עליו ר"ח אוקר אלל אס' כן קשור ותלוי דלת כדמרתא: ורבי יוסי מסייר. דמורת כלי
עליו משום גלוסטרא ולא מיחו ככוונה: גמ' בניטל באגודו. כשהוא קשור ותלוי בחבל של קיימא ורחוי לנטלנו על ידי אותו חבל
ואינו נפסק צדיקה: כולי עלמא לא פליגי. דשרי דכיון דקשור ותלוי יפה מוכחא מלתא דלנעול קאי ולא מיחו ככוונה:
כשאין